

Arrest

nr. 230 538 van 18 december 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Marcel Broodthaersplein 8/5
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Mexicaanse nationaliteit te zijn, op 21 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat A. HENDRICKX en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Mexicaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 8 februari 1999 in Mexico stad. Nadat u uw middelbare studies afwerkte in de maand augustus van 2017 ging u aan de slag als kassabediende in een supermarkt. U bent homoseksueel en u heeft een spraakgebrek en een auditieve stoornis. U maakt deel uit van de Furry-gemeenschap, wiens leden als hobby evenementen rond antropomorfe honden organiseren. Omwille van uw geaardheid en uw spraak- en gehoorproblemen werd u gepest op school en op het werk. Tevens werd u gediscrimineerd binnen de Furry-gemeenschap omwille van uw geaardheid. Een aantal vrienden maakten seksueel getinte opmerkingen en één van hen trachtte onbeschermd seks met u te hebben terwijl hij drager van een seksueel overdraagbare ziekte is. U verbrak elk contact met deze mannen na 2016. Op 8 maart 2014 begon u een relatie met A.

(...). Toen zijn vader aan het begin van 2016 jullie relatie ontdekte beledigde en vernederde hij u en wilde hij dat u elk contact met A. (...) zou vermijden zo niet zou hij u doden. Desalniettemin zetten jullie jullie relatie verder tot u aan het begin van 2018 een gelijkaardige bedreiging ontving van T. (...), een vriend van A. (...). Op 13 oktober 2019 verliet u Mexico met de intentie in Duitsland te werken en te studeren.

Op 14 oktober 2019 werd u bij de grenscontrole op de Nationale Luchthaven van Zaventem tegengehouden. Omdat u uw reismotief om enkele vrienden in Duitsland te bezoeken niet kon aantonen werd u een beslissing tot teruggedrijving betekend en werd u overgebracht naar het gesloten centrum Caricole te Steenokkerzeel. Twee dagen later op 16 oktober 2019 vraagt u te Steenokkerzeel internationale bescherming aan.

Bij terugkeer naar Mexico vreest u geslagen en verstoten te worden door uw familieleden indien zij vernemen dat u homoseksueel bent. Tevens geeft u aan te vrezen dat uw rechten als homoseksueel niet gerespecteerd zouden worden en dat u met doodsb bedreigingen geconfronteerd zou worden indien u openlijk met een partner over straat loopt. Tot slot vreest u een ziekte op te lopen omdat bepaalde mensen zich erop toe leggen hun seksueel overdraagbare ziektes (soa's) te verspreiden en vreest u onmenselijk behandeld te worden omwille van uw spraak- en gehoorstoornis.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van uw paspoort, een kopie van uw identiteitskaart, twee aanvullende verklaringen, uw elektronische vliegtickets en vijf pagina's met schreenshots van Facebookpagina's neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw geschreven verklaringen blijkt immers dat u een spraak- en gehoorstoornis heeft. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Meer bepaald werd uw persoonlijk onderhoud niet via video-conferentie gehouden maar werd uw onderhoud in uw centrum georganiseerd. Ook werd u omwille van uw spraak- en gehoorproblemen nog eens extra benadrukt dat u en de tolk elke onduidelijkheid direct dienen te melden (CGVS, p.1). Doorheen het onderhoud gaven noch u noch de tolk aan dat jullie moeite hadden om elkaar te verstaan en aan het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigde u expliciet dat u de tolk gedurende het onderhoud goed begrepen had (CGVS, p.15). Daarnaast wierp u ook op een cognitieve beperking te hebben. Uw begripsniveau is vergelijkbaar met dat van iemand die twee jaar jonger is, zo schreef u in uw schriftelijke verklaring. Hoewel u stelt dat deze cognitieve beperking door verschillende dokters vastgesteld werd legt u geen attest dat uw bewering kan staven neer (CGVS, p.15). Hoe dan ook kon tijdens het onderhoud niet opgemaakt worden dat een cognitieve beperking uw mogelijkheid om uw asielmotieven uiteen te zetten zou beïnvloeden. Hoewel u aan het begin van uw onderhoud op het hart werd gedrukt dat u elke keer dat u een vraag niet begreep het onmiddellijk moest melden gaf u dit op geen enkel moment aan (CGVS, p.1).

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 en 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig trachtte binnen te komen en u zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Bij terugkeer naar Mexico vreest u dat uw familieleden u zouden afwijzen indien ze uw geaardheid zouden ontdekken (CGVS, p.6). Daarnaast vreest u dat u omwille van uw geaardheid doodsb bedreigingen zal ontvangen en met een seksueel overdraagbare ziekte besmet zal worden (CGVS, p.6). Ten slotte vreest u dat uw rechten als homoseksueel niet gerespecteerd zouden worden. Meer bepaald vreest u dat u gediscrimineerd zal worden omwille van uw geaardheid en dat u gediscrimineerd en onmenselijk behandeld zal worden omwille van uw fysieke beperking (CGVS, p.6, 11).

Vooreerst moet erop gewezen worden dat uw verklaringen over uw vertrek uit Mexico niet stroken met een nood aan de internationale bescherming voorzien in artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. U vertelt immers dat u Mexico verliet en naar Europa kwam omdat u in een Europees land wilde werken

en studeren (CGVS, p.11,12). Naast deze socio-economische redenen voor uw vertrek uit Mexico blijkt u uw nood aan internationale bescherming laattijdig te hebben aangegeven. Toen u op 14 oktober 2019 in de luchthaven van Zaventem staande gehouden werd gaf u als excuus voor uw reis op dat u vrienden in Duitsland ging bezoeken (CGVS, p.12). Zelfs nadat de grenspolitie uw verzonnen reden doorprikte en u diezelfde dag een beslissing tot terughrijving betekende vroeg u geen internationale bescherming aan. U wachtte nog tot 16 oktober 2019 alvorens u een verzoek om internationale bescherming indiende. Van een verzoeker om internationale bescherming wordt redelijkerwijs verwacht dat hij zijn nood aan internationale bescherming zo snel mogelijk kenbaar maakt. Dat u niet naar Europa kwam met de intentie om bescherming te zoeken maar slechts om te werken en te studeren en u uw nood aan bescherming slecht indiende toen u met het oog op uw terughrijving naar uw vaderland naar een gesloten centrum overgebracht werd en u bovendien nog eens twee dagen wachtte alvorens uw nood te uitten wijst allerminst op een gegronde vrees op vervolging of reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Mexico. Gevraagd waarom u nog twee dagen wachtte alvorens internationale bescherming aan te vragen geeft u aan dat de politie u die kans niet bood, de communicatie met de politie stroef was, u diezelfde dag pas laat in het gesloten centrum aankwam en u pas later de mogelijkheid kreeg van een personeelslid van het centrum (CGVS, p.12). Uw verschillende redenen kunnen niet gevolgd worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst wordt niet alleen verwacht dat hij zo snel mogelijk na aankomst in een derde land een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming maar ook dat hij uit eigen beweging internationale bescherming inroept. Dat de communicatie met de politiemannen in de luchthaven stroef verliep kan evenmin een beletsel vormen daar uit het verslag blijkt dat u uitgebreid de kans kreeg om uw vals reismotief uiteen te zetten en te staven. Bovenstaande vaststellingen schaden zeer sterk het geloof in uw asielmotieven.

Wat betreft uw vrees voor uw familieleden indien zij zouden ontdekken dat u homoseksueel bent moet er vastgesteld worden dat uw verklaringen niet kunnen overtuigen. Tijdens uw persoonlijk onderhoud oppert u dat uw familie veel macho's bevat die zich tegen homoseksuelen kanten. U denkt dat als ze zouden weten dat u homoseksueel bent ze u zouden afwijzen en u gelooft dat uw vader in staat is u te slaan, te beledigen en u het huis uit te zetten (CGVS, p.6). U gevraagd waarom u denkt dat uw vader zo zou reageren antwoordt u dat uw vader vaak ruzie maakte met uw moeder en zijn nieuwe vrouw (CGVS, p.6). Dat u geen andere aanwijzingen heeft voor de door u beschreven reactie van uw vader op het nieuws van uw geaardheid dan uw verwijzing naar de ruzies die hij maakte met zijn echtgenotes maakt de aangegeven reactie tot een loutere hypothese. Dat uw andere familieleden u niet zouden aanvaarden als homoseksueel en u zouden afwijzen is op zich onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen beschouwen als vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien doen meerdere van uw verklaringen twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw asielmotief. Zo valt het op dat u geen coherente verklaringen aflegt over de contacten die u heeft met uw familieleden. Over uw tantes zegt u dat u met hen in Mexico geen contact had omdat u hen niet vertrouwt (CGVS, p.3). Met uw vader heeft u evenmin een goede band. Zo kreeg u in Mexico geen hulp van uw vader omdat hij nooit een goede of verantwoordelijke vader was (CGVS, p.14). Uw vertroebelde band met uw familieleden indachtig is het vreemd dat uw tantes u hielpen toen u leermoeilijkheden had op school en dat deze tantes hoewel u met hen geen contact had in Mexico wel uw vrienden zijn op Facebook en ze goedkeurende commentaren op uw pagina achterlieten (CGVS, p.7,12). Wanneer u erop gewezen wordt dat uw vader ondanks jullie moeilijke relatie een van de drie personen is waarmee u vanuit het gesloten centrum contact heeft ontkent u eerst dat u met hem vanuit België contact heeft (CGVS, p.2,14). Slechts wanneer u uw eerdere uitspraak in herinnering wordt gebracht erkent u met uw vader contact te hebben maar beweert u dat u hem enkel contacteerde om hem te laten weten dat u nog leefde (CGVS, p.14). Dat u de werkelijke omvang van uw contacten met uw familieleden, die u de waarheid over uw geaardheid niet durft toe te vertrouwen, tracht te verbergen doet ernstig twijfelen aan uw vrees voor vervolging door hen. Tenslotte slaagt u uw these dat buiten uw nicht niemand van uw familie op de hoogte is van uw geaardheid plausibel voor te stellen. Hoewel u op Facebook bevriend bent met meerdere homo's die hun geaardheid op facebook niet verbergen en die amoureuus getinte boodschappen op uw pagina achterlieten zouden uw familieleden waarmee u bevriend bent op Facebook hieruit geen conclusies getrokken hebben over uw geaardheid (CGVS, p.13). Wanneer u op deze verwonderlijke situatie gewezen wordt stelt u eerst dat u uw instellingen zo afgesteld hebt dat uw familieleden uw "Facebookwall" niet kunnen zien (CGVS, p.13). Aangezien uw familieleden uw foto's op uw "wall" becommentariëren kan er aan uw uitleg geen enkel geloof worden gehecht. Nadat u zelf toegeeft dat uw uitleg verzonnen is oppert u als excuus dat ze niet weten dat u een relatie had hetgeen geen enkele verklaring kan zijn voor uw bewering dat uw familieleden ondanks uw Facebookactiviteiten geheel onwetend bleven over uw geaardheid (CGVS, p.13). De vaststelling dat u onwaarheden inroept om een vreemde situatie te verklaren schaadt sterk uw geloofwaardigheid. Het is eveneens verwonderlijk dat u beweert dat u op uw school, op uw werk en in de Furry-gemeenschap gepest werd

omwille van uw geaardheid en dat u doodsb bedreigingen kreeg van de vader en de vriend van A. (...) omwille van uw homoseksuele relatie maar dat uw familieleden al die jaren niets over uw geaardheid vernamen (CGVS, p.6,7,8,9). Verder moet erop gewezen worden dat de bewoordingen die u in uw interview bij de Dienst Vreemdelingen zaken gebruikte moeilijk in overeenstemming te brengen zijn met uw these dat op uw nicht na uw familie niet op de hoogte is van uw geaardheid. Daar vertelt u dat u de schande van de familie bent en dat ze u niet toestonden een homopartner te hebben (CGVS vragenlijst punt 5). Uit deze bewoordingen kan niet afgeleid worden dat uw familie niet op de hoogte was van uw geaardheid, zoals u beweert. Tot slot is het verwonderlijk dat u in de twee brieven die u het CGVS zond na uw interview bij de Dienst Vreemdelingen zaken u uw vrees voor uw familie niet ter sprake bracht. Nochtans geeft u in deze brieven een opsomming van de motieven waarop uw verzoek om internationale bescherming steunt. Dat u in deze brieven de vrees voor uw familie niet aanhaalt is dan ook eigenaardig. Gezien bovenstaande vaststellingen kan er niet aangenomen worden dat u omwille van de reactie van uw familie op uw geaardheid een gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou kennen bij terugkeer naar Mexico.

Uw vrees om in Mexico doodsb bedreigingen te ontvangen indien u een toekomstige relatie met een man niet zou verbergen steunt u op uw ervaringen met de vader en een vriend van A. (...) (CGVS, p.8). U verklaart dat u omwille van de relatie die u met A. (...) had begin januari 2016 door de vader van A. (...) en begin 2018 door T. (...), een vriend van A. (...), bedreigd werd (CGVS, p.8). Dit asielmotief bracht u evenwel niet aan tijdens uw interview bij de DVZ. Als verklaring voor deze ommissie zegt u dat het interview bij de DVZ heel kort was en u getracht heeft het belangrijkste te vermelden (CGVS, p.2). Hoewel er van u tijdens het interview van de DVZ inderdaad een beknopte weergave werd verlangd werd u niettemin om een overzicht van alle feiten gevraagd die tot uw vlucht uit Mexico hebben geleid. Dat u de doodsb bedreigingen niet ter sprake brengt hoewel u naar eigen zeggen trachtte het belangrijkste te vermelden doet het geloof in uw conflict met de vader en de vriend van A. (...) geen goed. Te meer u ook in uw eerste brief waarin u niet minder dan vijf bedenkingen voor uw verzoek grondig uitwerkt geen melding maakt van A. (...) of de problemen die u met zijn vader en vriend ondervond. Daarenboven legt u over uw contacten met T. (...), de vriend van A. (...), bevreemdende verklaringen af. U beweert dat T. (...) u aan het begin van 2018 met een doodsb bedreiging succesvol onder druk zette om uw relatie met A. (...) stop te zetten. Deze bedreiging ontving u via Facebookmessenger en via gmail (CGVS, p.9). Nadat u begin 2018 de relatie en het contact met A. (...) verbrak nam T. (...) geen contact meer met u op (CGVS, p.9). Het is dan ook erg vreemd dat u nadien zelf contact opnam met T. (...). U vertelt dat u zich nadat u uw relatie verbrak zorgen maakte over A. (...) en in december van 2018 aan T. (...) vroeg hoe het met A. (...) ging (CGVS, p.10). Dat u uitgerekend de man die jullie geaardheid verwierp en jullie beiden met de dood bedreigde vraagt hoe het met uw ex-partner gaat kan enkel bevreemdend genoemd worden (CGVS, p.9). U verklaart u opmerkelijke demarche door de uitleg dat zijn vriend T. (...) de enige mogelijkheid was om iets van A. (...) te weten te komen omdat u het telefoonnummer van A. (...) kwijt was en hij geen facebookaccount had (CGVS, p.10). Dat een relatie van vier jaar u geen andere contactmogelijkheden of wederzijdse vrienden zou hebben gelaten kan niet aanvaard worden. Bovendien blijkt uw bewering dat A. (...) geen facebookaccount heeft niet te kloppen. U geeft eerst zelf toe dat A. (...) een tijdje een facebookaccount had maar dat hij er niet echt in geïnteresseerd was. Over zijn gebruikersnaam op Facebook bent u niet zeker. U denkt dat hij misschien terug te vinden is onder de naam "J.Q. (...)" (CGVS, p.10). Uit de screenshot van uw gesprek met T. (...) op 21 december 2018 blijkt dat u acht dagen eerder een gesprek had met een zekere S.T. (...). Aangezien u in uw tweede brief aangeeft dat A. (...) ook bekend is onder de alias S.T. (...) moet er andermaal besloten worden dat u de werkelijke toedracht van uw contacten met T. (...) niet prijs wilt geven. Hoe dan ook moet er vastgesteld worden dat hoewel u beweert dat u onder andere via messenger bedreigd werd door T. (...) u deze bedreigingen niet neerlegt. Van deze bedreigingen nam u screenshots die u bewaarde in uw Hangoutsaccount (CGVS, p.9,10). Aangezien uit de neergelegde stukken blijkt dat u toegang heeft tot tal van Messengergesprekken van 2018 en 2019 mag het verbazen dat u hoewel u zich bewust was van het belang van de bedreigingen van T. (...) u juist deze niet in uw Facebookaccount heeft kunnen bewaren. Uit het enige fragment van een gesprek met T. (...) dat u wel kan neerleggen, namelijk dat op 21 december 2018, blijkt volgens u hoe hij u en A. (...) afkeurt omdat jullie homo zijn. Uit een vertaling van dit fragment valt deze afkeuring evenwel geenszins op te maken (CGVS, p.5,15). Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat er aan de bedreigingen die u ontvangen zou hebben uit de omgeving van uw vroegere partner geen geloof kan worden gehecht. U maakt dan ook niet aannemelijk dat u gelijkaardige problemen zou kennen bij terugkeer naar Mexico.

U geeft eveneens aan dat u bij terugkeer naar Mexico vreest om een seksueel overdraagbare ziekte op te lopen. Ter staving van deze vrees stelt u dat er in Mexico mensen rondlopen die anderen trachten te verleiden tot het hebben van onbeschermd seks terwijl ze weten dat ze soa's hebben (CGVS, p.10). U geeft aan dat het een fenomeen was dat ook binnen de Furry-gemeenschap leefde (CGVS, p.5). Ter

staving van uw stelling legt u een screenshot van een gesprek binnen de Furry-Facebookgroep neer. Volgens u waarschuwen ze in het uittreksel voor mensen die anderen bewust besmetten (CGVS, p.5). In werkelijkheid staat er in het door u aangeduide stuk slechts te lezen: "dit is het deel van Fantom Furry dat mij kanker en aids geeft, al de rest vind ik tof" (CGVS, p.6). Aangezien kanker geen seksueel overdraagbare ziekte is kan uit dit fragment niet afgeleid worden dat de schrijver voor de gevaren van onbeschermd seks waarschuwt. Verder schrijft u in uw tweede brief dat er in uw vroegere vriendenkring een man was die ondanks zijn soa onbeschermd seks met u probeerde te hebben, evenwel zonder succes. Als u gevraagd wordt waarom u denkt dat u bij terugkeer naar Mexico een soa zou oplopen slaagt u er niet in deze vrees te concretiseren. U verwijst in het algemeen naar de rosse buurt waar mensen eropuit zijn anderen te besmetten door middel van seks of spuiten (CGVS, p.10,11). Uw onvermogen om aan te tonen dat het risico om besmet te raken verbonden is aan uw persoon doet daartegen besluiten dat uw kans om besmet te raken afhankelijk is van uw persoonlijk gedrag, met name de mate waarin u onbeschermd seks heeft, u tweedehands drugsspijten gebruikt of u zich in de rosse buurt begeeft. Aangezien uit uw verklaringen blijkt dat u zich bewust bent van het gevaar dat het beschreven gedrag inhoudt kan er redelijkerwijs aangenomen worden dat u deze risico's uit de weg zal gaan.

Voorts geeft u aan dat u denkt dat u bij terugkeer naar Mexico omwille van uw geaardheid gediscrimineerd gaat worden en omwille van uw fysieke beperking gediscrimineerd en onmenselijk behandeld gaat worden. Uw vrees om gediscrimineerd te worden steunt op de discriminatie die u in het verleden kende. Op school, op het werk en in de Furry-gemeenschap werd u gediscrimineerd omwille van uw homoseksualiteit, zo zegt u (CGVS, p.6). De discriminatie waarmee u op school af te rekenen kreeg komt volgens uw eerste schriftelijke verklaring neer op pesterijen van uw medeleerlingen die een hoogtepunt kenden toen ze boodschappen over u op de muren van de wc en het klaslokaal schreven. Deze pesterijen die u als kind door het toedoen van andere kinderen kende kunnen niet beschouwd worden als een daadwerkelijke indicatie dat u bij terugkeer naar Mexico in die mate gediscrimineerd zou worden dat u reële schade zou lopen. De discriminatie op de werkvloer waarnaar u verwijst kan eveneens gelijkgesteld worden met pesterijen. Eén bepaalde collega riep tegen u in een verwijzing naar uw auditieve beperking, maakte pesterige grappen, deed vrouwelijke danspasjes, noemde u een nietsnut en liet u al het werk doen (CGVS, p.7). Bij uw bazin kon u niet terecht en ook van uw andere collega's ontving u geen steun, zo zegt u (CGVS, p.7). U vertelt dat u de passieve houding van de andere collega's ervaarde als steun aan het pestgedrag en dat u slechts één vriendin had op het werk (CGVS, p.7). Hoewel u ook de houding van op een na al uw andere collega's als pestgedrag ervaarde verhinderde dit vreemd genoeg niet dat u hen als Facebookvrienden had (CGVS, p.7). Daar u dit pestgedrag voorstelt als ingrijpend en u vanaf het begin van uw indiensttreding door die ene collega gepest werd mag het ook verbazen dat u twee jaar lang, tot vlak voor uw vertrek naar België, in de supermarkt bleef werken (CGVS, p.3). Hoewel u beweert dat u heel vaak aan het pestgedrag probeerde te ontsnappen door elders te solliciteren blijkt u gedurende die twee jaar maar op drie andere plaatsen gesolliciteerd te hebben (CGVS, p.7,13). Deze vaststellingen doen ernstig twijfelen aan de intensiteit en bijgevolg aan de impact die het pestgedrag van een van uw collega's op u heeft gehad. Tenslotte werpt u op dat u binnen de Furrygemeenschap omwille van uw geaardheid het doelwit was van seksueel getinte pesterijen. U somt vijf personen op die u eerst als uw vrienden beschouwde maar waarmee u na 2016 elk contact verbrak omwille van hun pestgedrag (CGVS, p.14). Hoewel u expliciet bevestigt dat u na 2016 geen contact meer had met deze vroegere vrienden blijkt dit allerm minst uit jullie gedrag op Facebook. Zo gaf A.G.V. (...), één van uw ex-vrienden, u in januari 2018 een positieve commentaar op Facebook, waarvoor u hem bedankte. Met M.A. (...), een andere vroegere vriend, wisselde u in 2018 en 2019 meerdere likes uit. Als u gewezen wordt op de wederzijdse vriendschappelijke commentaren en de conclusie dat hieruit geen conflict afgeleid kan worden kan u er geen verklaringen voor aandragen (CGVS, p.14). Opnieuw moet er besloten worden dat u geen correcte voorstelling geeft van de zogenaamde pesterijen die u ondergaan zou hebben. Hoewel het CGVS aanneemt dat u in het verleden negatieve reacties ontving omwille van uw geaardheid kan er uit uw verklaringen allerm minst opgemaakt worden dat u in die mate het doelwit van pesterijen of zoals u het noemt van discriminatie was dat u bij terugkeer naar Mexico een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Tenslotte werpt u op dat u omwille van uw spraak- en gehoorstoornis gediscrimineerd en onmenselijk behandeld zal worden. U vreest dat u op het werk als minderwaardig zou worden beschouwd, op straat vreemd zou worden aangekeken en minder kans heeft om de universiteit binnen te raken (CGVS, p.11). Als u gevraagd wordt te verduidelijken waarom u denkt dat u op het werk als minderwaardig zou worden beschouwd omwille van uw fysieke beperking verwijst u naar uw school waar ze vonden dat u niet hetzelfde aankon als anderen. Vreemd genoeg stemt u in met die analyse en verwijst u als oorzaak daarvoor naar uw cognitieve beperking waardoor u de leercapaciteit van iemand die twee jaar jonger is heeft (CGVS, p.11). Als u opnieuw gevraagd wordt waarom u zegt dat u op school omwille van uw

auditieve beperking als minderwaardig wordt beschouwd kan u uw stelling niet verder uiteenzetten. Wel kan u als u andermaal gevraagd wordt waarom u in Mexico op de arbeidsmarkt als minderwaardig zou worden beschouwd omwille van uw fysieke beperking uitleggen dat u in de supermarkt de bijnaam de fransman kreeg omdat u de letter r moeilijk kan uitspreken (CGVS, p.11). Het krijgen van een bijnaam kan bezwaarlijk gelijk worden gesteld aan vervolging of ernstige schade. Dat u er niet in slaagde om toegelaten te worden aan de universiteit kan evenmin beschouwd worden als een vorm van discriminatie omwille van uw spraaken gehoorstoornis. U slaagt er immers niet in te verduidelijken waarom u niet zou toegelaten worden omwille van uw stoornis. U stelt dat u door uw auditieve beperking niet hetzelfde niveau aan zou kunnen als uw medestudenten en u verwijst in een adem naar uw leermoeilijkheden waardoor u de universitaire studies niet aan zou kunnen (CGVS, p.11). Aangezien u zelf aangeeft dat niet over de capaciteiten beschikt om een universitaire carrière met succes te doorlopen kan niet aanvaard worden dat discriminatie omwille van uw fysieke beperking u verhinderde universitaire studies aan te vatten. Tot slot geeft u aan dat er op school grappen werden gemaakt omwille van uw hoorapparaat en dat u om diezelfde reden op straat vreemd bekeken werd (CGVS, p.11). Hoewel het begrijpelijk is dat u deze reacties onaangenaam vond kunnen de grappen op school of de vreemde blikken op school geen indicatie vormen dat u omwille van de reactie van derden op uw hoorapparaat ernstige schade zou lopen.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat de Mexicaanse overheid in de afgelopen jaren aanzienlijke inspanningen heeft geleverd ter inclusie en bescherming van LGBTI-personen. In 2014 werden homofobie en geweld tegen seksuele minderheden opgenomen in de federale anti-discriminatiewetgeving. De federale strafwetgeving verbiedt arbeidsdiscriminatie op basis van seksuele oriëntatie. Verschillende staten hebben wetgeving om homohuwelijken toe te staan waaronder Mexico City. In 2015 oordeelde het Hooggerechtshof dat wetten die het homohuwelijk blokkeerden ongrondwettelijk zijn. De huidige Mexicaanse regering werkt aan nieuwe wetten aangaande de socialezekerheidswetgeving voor homoseksuele koppels. Desalniettemin blijkt dat de Mexicaanse maatschappij inderdaad nog steeds erg conservatief is en dat bepaalde mensen homofoob en transfoob gedrag vertonen, hetgeen soms aanleiding geeft tot fysiek en/of psychisch geweld ten aanzien van LGBTI. Uit dezelfde informatie blijkt echter tevens dat er de afgelopen jaren diverse positieve initiatieven plaatsvonden om de rechten van LGBTI-personen in Mexico te verbeteren en dat er, mede onder invloed van voornoemde progressieve antidiscriminatiewetgeving, geleidelijk aan een mentaliteitswijziging tot stand komt. Zo toonde een bevraging bij katholieke Mexicanen in 2014 aan dat 87 procent vond dat homoseksuelen dezelfde rechten dienen te genieten als andere mensen, en 59 procent voorstander was van het homohuwelijk. Verschillende LGBTI-organisaties strijden openlijk voor de rechten van LGBTI in Mexico. Dat er een positieve evolutie binnen de Mexicaanse gemeenschap kan worden vastgesteld, blijkt tevens uit de organisatie van diverse LGBTI-evenementen in de afgelopen jaren, zoals 'gay parade'-evenementen die in 80 verschillende steden plaatsvinden. Mexico City, waar u vandaan komt wordt specifiek vermeld als 'gay-friendly' steden. Een ngo die zich inzet voor de rechten van LGTBI stelde bovendien dat haatmisdrijven in Mexico City bijna niet voorkomen. Het Inter-American Commission for Human Rights merkt in 2015 op dat er in Mexico City verbeteringen waren wat betreft discriminatie tegen LGTBI, al kampen vele transseksuelen nog met afwijzingen van uw familieleden en werkgevers. Uit de informatie blijkt verder dat LGBTI-personen klacht kunnen indienen en dat er sensibiliseringsinitiatieven worden georganiseerd ten aanzien van de politie, opdat zij op professionelere wijze zou kunnen omgaan met de LGBTI-gemeenschap. Tevens bestaat er sinds 2014 een protocol voor rechters aangaande de behandeling van zaken die seksuele minderheden betreffen. U erkent dat er in Mexico City een uitgebreide wetgeving rond de bescherming van de mensenrechten van personen met een beperking en homoseksuelen aanwezig is. Hoewel u in lijn met bovenstaande analyse stelt dat de rechten van LGTBI beter gerespecteerd worden in uw woonplaats, Mexico City, ziet u in tegenstelling tot bovenstaande analyse nog veel discriminatie. Tevens meent u dat u indien u in Mexico problemen zou ervaren omwille van uw geaardheid geen bescherming zou kunnen bekomen van de Mexicaanse overheid (CGVS, p.12). U staft uw stelling door erop te wijzen dat de politie aan de kant van de Mexicaanse overheid staat (CGVS, p.12). Als u erop gewezen wordt dat juist de Mexicaanse overheid veel belang hecht aan het vrijwaren van de rechten van LGTBI antwoordt u dat er ondanks een uitgebreide wetgeving in Mexico stad bedreigingen of discriminatie mogelijk zijn, hetgeen uiteraard geen verklaring is voor uw bewering dat indien u toch met bedreigingen of discriminatie af te rekenen krijgt u geen beroep kan doen op bescherming van de overheid. Als u dit in herinnering wordt gebracht en gevraagd wordt concreet aan te geven waarom u geen bescherming zou kunnen krijgen antwoordt u slechts vaagweg dat er nog dingen onafgewerkt zijn van de regering en staft u uw stelling door te verwijzen naar een rapport van 2010 (CGVS, p.13). Volgens u is de beschrijving in dit rapport nog steeds actueel aangezien er sindsdien geen veranderingen zijn geweest (CGVS, p.13). De toegevoegde informatie leert

daarentegen dat er sinds 2010 tal van wetgevende initiatieven genomen zijn ter verbetering van de rechten van LGTBI. U hierop gewezen antwoordt u slechts laconiek dat dat kan (CGVS, p.13).

Gezien het geheel van bovenstaande bevindingen moet er vastgesteld worden dat u geen zwaarwichtige elementen heeft aangehaald die toelaten te besluiten dat u bij terugkeer naar Mexico omwille van uw geaardheid of fysieke beperking een gegronde vrees op vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Betreffende de algemene veiligheidssituatie in Mexico kan, overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Mexico het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes, maar ook corrupte overheden kunnen betrokken zijn. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Mexico is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat jaarlijks miljoenen Mexicanen zowel naar het buitenland als binnen Mexico reizen en dat Mexico een belangrijke toeristische bestemming is voor miljoenen toeristen. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Mexico actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u neergelegde stukken kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Uw paspoort en identiteitskaart vormen slechts een bewijs voor uw identiteit. De elektronische vliegtuigtickets laten evenmin licht schijnen op uw asielmotieven. In de twee geschreven verklaringen zet u elementen uiteen die volgens u in overweging dienen genomen te worden bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming en die hierboven beoordeeld werden. De bijlagen bij de verklaringen bevatten screenshots van foto's en chatgesprekken uit uw Facebookaccount. Uit de foto van u en A. (...) kan niet afgeleid worden dat jullie een relatie hadden laat staan dat er omwille van deze relatie bedreigingen werden geuit. De twee foto's van een zwaar gehavend persoon op een operatietafel werden u doorgestuurd door een vriend waardoor er evenmin kan uit opgemaakt worden dat T. (...) u deze foto's als dreigement stuurde (CGVS, p.10). De foto van u en de twee foto's van uw belagers missen eveneens bewijskracht. In twee van de chatberichten praat u met een vriend over de pesterijen die u op school en daarbuiten kende (CGVS, p.4). Deze gesprekken kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Evenzo zijn de twee gesprekken die u aanduidt als seksueel grensoverschrijdend gerag momentopnames en kan er niet uit opgemaakt worden in welke omstandigheden en met welke voorgeschiedenis deze gesprekken gevoerd werden. Bijgevolg kunnen zij evenmin afbreuk doen aan de hierboven uiteengezette argumenten. Het gesprek binnen de Furry-gemeenschap werd hierboven reeds besproken. Tot slot legt u nog een printscreen van uw deelname aan een Furry-evenement neer. Ook dit stuk mist bewijskracht om uw asielmotieven kracht bij te kunnen zetten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel, aangaande de weigering van de vluchtelingenstatus, op de schending van de materiële motiveringsplicht. Tevens stelt hij dat het CGVS op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen en wijst hij op de vluchtelingendefinitie in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève.

Verzoeker betoogt:

“Het CGVS concludeert dat er geen risico is voor verzoeker als homoseksueel in Mexico op basis van eenzijdige COI. De hierna opgenomen objectieve bronnen geven een ander beeld van de situatie voor LGBTI in Mexico. Goede herkomstlandeninformatie is van groot belang voor een correcte beoordeling van het risico dat verzoeker loopt in zijn land van herkomst”.

Verzoeker geeft vervolgens een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de plichten die bij verweerder rusten bij de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming en de elementen en de informatie die verweerder daarbij in aanmerking dient te nemen.

Volgens verzoeker blijkt uit de COI die hij in het verzoekschrift aanhaalt dat er voor hem in Mexico weldegelijk een objectief risico bestaat wanneer hij openlijk zijn identiteit beleeft. Verzoeker doet in dit kader gelden:

“Uit een rapport van US State Department blijkt dat ondanks de vaststelling in peilingen dat er in de Mexicaanse samenleving meer tolerantie zou zijn ten aanzien van LGBTI, discriminatie nog steeds prevalent is. Regelgeving op dit vlak ter bescherming van LGBTI wordt niet effectief afgedwongen door de overheid. In 2017 werden verschillende haatmisdrijven, doding, foltering en ander geweld ten aanzien van LGBT geregistreerd. Er werd vastgesteld dat de politie nalaat deze dossiers te onderzoeken door homofobie binnen politierangen en dat de politie LGBTI-personen zelf routinematig mishandelt, o.a. in detentie.

(...)

Uit een rapport van ACCORD opgesteld in 2017, worden verschillende objectieve bronnen verzameld specifiek m.b.t. tot de situatie van LGBTI in Mexico. Uit deze informatie volgt dat ondanks bestaande wetgeving ter bescherming van de rechten van LGBTI, in de realiteit personen die zich uiten als LGBTI nog steeds een reëel risico lopen op vervolging zowel door statelijke als niet-statelijke actoren. En dit zowel in Mexico city als daarbuiten.

Personen die hun geaardheid openlijk beleven worden frequent lastiggevalen, willkeurig vastgehouden, mishandelt en in sommige gevallen zelfs gefolterd door de autoriteiten/politie. Uit onderstaande door de IACHR aangehaalde voorbeelden blijkt dat dit ook gebeurt in Mexico City, stad die gekend zou staan als « gay friendly ».

(...)

Sinds het wetsvoorstel van president Pena Nieto om het huwelijk tussen personen van hetzelfde geslacht op federaal niveau toe te staan, nadat dit reeds gelegaliseerd werd in Mexico City, is er een stijging van homofobie en geweld ten aanzien van LGBTI waargenomen. Een reden hiervoor is dat de samenleving in Mexico hoofdzakelijk rooms katholiek is en dat de katholieke leiders zich gekant hebben tegen dit wetsvoorstel.

(...)

Onderstaande info bevestigt opnieuw dat het bestaan van anti-discriminatie wetgeving voor LGBTI, zich niet vertaalt in de realiteit:

(...)

Ondanks de vaststelling dat er meer publieke tolerantie zou zijn ten aanzien van LGBTI, wordt o.a. door het openbaar ministerie gemeld dat discriminatie op basis van seksuele geaardheid een structureel en diep sociaal geworteld probleem is. Uit bepaalde COI blijkt dat Mexico City als « gay friendly » gezien wordt. Dit wordt echter tegengesproken door andere bronnen waaruit blijkt dat LGBTI wel degelijk een reëel risico lopen in de stad.

(...)

Het feit dat het CGVS de problemen die verzoeker in het verleden zou gehad hebben omwille van zijn geaardheid niet gelooft, staat er niet aan in de weg dat verzoekers vrees voor vervolging omwille van het behoren tot de sociale groep van LGBTI in Mexico gegrond is. Vervolging in het verleden is immers geen voorwaarde voor het verkrijgen van vluchtelingenstatus. De gegrondheid van de vrees moet naar de toekomst toe beoordeeld worden zo stelt UNHCR:

(...)

Onderstaande rechtspraak van de RvV voor LGBTI van Venezuela kan doorgetrokken worden in verzoekers geval. Uit bovenstaande COI blijkt immers dat LGBTI in Mexico nog steeds regelmatig het slachtoffer worden van agressie en geweld. Dit geweld gaat eveneens uit van de politie. Zo worden LGBTI willekeurig vastgehouden en mishandelt door de politie o.a. in detentie. Het is dan ook zeer plausibel, gezien de COI, dat verzoeker niet kan rekenen op de effectieve bescherming van de autoriteiten, in tegendeel hij koestert een gegronde vrees voor deze autoriteiten.

(...)”.

2.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel, aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op de schending van artikel 48/4 van de voormeld wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

In dit kader verwijst verzoeker naar zijn reeds hoger gedane uiteenzetting en stelt hij een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b).

2.3. Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande om aan hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde informatie geen andere stukken of documenten bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt vastgesteld dat aan de in zijner hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en met de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat bijgevolg redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3. Verzoeker betwist of weerlegt de bestreden beslissing evenmin waar met recht wordt gemotiveerd: *“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 en 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.*

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig trachtte binnen te komen en u zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

3.4. Verzoeker stelde en stelt omwille van een aantal redenen, waaronder zijn geaardheid, niet te kunnen terugkeren naar Mexico en nood te hebben aan internationale bescherming. De ernst, oprechtheid en geloofwaardigheid van verzoekers zelfverklaarde nood aan internationale bescherming worden daarbij echter vooreerst ondergraven door zijn handelswijze na aankomst in Europa.

Te dezen wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Vooreerst moet erop gewezen worden dat uw verklaringen over uw vertrek uit Mexico niet stroken met een nood aan de internationale bescherming voorzien in artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. U vertelt immers dat u Mexico verliet en naar Europa kwam omdat u in een Europees land wilde werken en studeren (CGVS, p.11,12). Naast deze socio-economische redenen voor uw vertrek uit Mexico blijkt u uw nood aan internationale bescherming laattijdig te hebben aangegeven. Toen u op 14 oktober 2019 in de luchthaven van Zaventem staande gehouden werd gaf u als excuus voor uw reis op dat u vrienden in Duitsland ging bezoeken (CGVS, p.12). Zelfs nadat de grenspolitie uw verzonden reden doorprikte en u diezelfde dag een beslissing tot teruggrijving betekende vroeg u geen internationale bescherming aan. U wachtte nog tot 16 oktober 2019 alvorens u een verzoek om internationale bescherming indiende. Van een verzoeker om internationale bescherming wordt redelijkerwijs verwacht dat hij zijn nood aan internationale bescherming zo snel mogelijk kenbaar maakt. Dat u niet naar Europa kwam met de intentie om bescherming te zoeken maar slechts om te werken en te studeren en u uw nood aan bescherming slecht indiende toen u met het oog op uw teruggrijving naar uw vaderland naar een gesloten centrum overgebracht werd en u bovendien nog eens twee dagen wachtte alvorens uw nood te uitten wijst allerminst op een gegronde vrees op vervolging of reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Mexico. Gevraagd waarom u nog twee dagen wachtte alvorens internationale bescherming aan te vragen geeft u aan dat de politie u die kans niet bood, de communicatie met de politie stroef was, u diezelfde dag pas laat in het gesloten centrum aankwam en u pas later de mogelijkheid kreeg van een personeelslid van het centrum (CGVS, p.12). Uw verschillende redenen kunnen niet gevolgd worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst wordt niet alleen verwacht dat hij zo snel mogelijk na aankomst in een derde land een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van

bescherming maar ook dat hij uit eigen beweging internationale bescherming inroept. Dat de communicatie met de politiemannen in de luchthaven stroef verliep kan evenmin een beletsel vormen daar uit het verslag blijkt dat u uitgebreid de kans kreeg om uw vals reismotief uiteen te zetten en te staven. Bovenstaande vaststellingen schaden zeer sterk het geloof in uw asielmotieven."

Verzoeker laat de voormelde motieven geheel ongemoeid. Bijgevolg blijven zij onverminderd overeind. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

3.5. Verzoeker stelt in het onderhavige verzoekschrift opnieuw dat hij omwille van zijn homoseksuele geaardheid niet kan terugkeren naar Mexico. Hij vestigt daarbij, ter weerlegging van de inhoud van de bestreden beslissing en meer bepaald de in deze beslissing gedane analyse van de situatie voor homoseksuelen in Mexico in het algemeen en in verzoekers regio van herkomst, Mexico-City, in het bijzonder, uitgebreid de aandacht op algemene informatie.

Omtrent de situatie voor homoseksuelen in Mexico in het algemeen en Mexico-City in het bijzonder, wordt in de bestreden beslissing en op basis van de informatie in de map 'landeninformatie' met recht gemotiveerd als volgt:

"Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat de Mexicaanse overheid in de afgelopen jaren aanzienlijke inspanningen heeft geleverd ter inclusie en bescherming van LGBTI-personen. In 2014 werden homofobie en geweld tegen seksuele minderheden opgenomen in de federale anti-discriminatiewetgeving. De federale strafwetgeving verbiedt arbeidsdiscriminatie op basis van seksuele oriëntatie. Verschillende staten hebben wetgeving om homohuwelijken toe te staan waaronder Mexico City. In 2015 oordeelde het Hooggerechtshof dat wetten die het homohuwelijk blokkeerden ongrondwettelijk zijn. De huidige Mexicaanse regering werkt aan nieuwe wetten aangaande de socialezekerheidswetgeving voor homoseksuele koppels. Desalniettemin blijkt dat de Mexicaanse maatschappij inderdaad nog steeds erg conservatief is en dat bepaalde mensen homofoob en transfoob gedrag vertonen, hetgeen soms aanleiding geeft tot fysiek en/of psychisch geweld ten aanzien van LGBTI. Uit dezelfde informatie blijkt echter tevens dat er de afgelopen jaren diverse positieve initiatieven plaatsvonden om de rechten van LGBTI-personen in Mexico te verbeteren en dat er, mede onder invloed van voornoemde progressieve antidiscriminatiewetgeving, geleidelijk aan een mentaliteitswijziging tot stand komt. Zo toonde een bevraging bij katholieke Mexicanen in 2014 aan dat 87 procent vond dat homoseksuelen dezelfde rechten dienen te genieten als andere mensen, en 59 procent voorstander was van het homohuwelijk. Verschillende LGBTI-organisaties strijden openlijk voor de rechten van LGBTI in Mexico. Dat er een positieve evolutie binnen de Mexicaanse gemeenschap kan worden vastgesteld, blijkt tevens uit de organisatie van diverse LGBTI-evenementen in de afgelopen jaren, zoals 'gay parade'-evenementen die in 80 verschillende steden plaatsvonden. Mexico City, waar u vandaan komt wordt specifiek vermeld als 'gay-friendly' steden. Een ngo die zich inzet voor de rechten van LGTBI stelde bovendien dat haatmisdrijven in Mexico City bijna niet voorkomen. Het Inter-American Commission for Human Rights merkt in 2015 op dat er in Mexico City verbeteringen waren wat betreft discriminatie tegen LGTBI, al kampen vele transseksuelen nog met afwijzingen van uw familieleden en werkgevers. Uit de informatie blijkt verder dat LGBTI-personen klacht kunnen indienen en dat er sensibiliseringsinitiatieven worden georganiseerd ten aanzien van de politie, opdat zij op professionelere wijze zou kunnen omgaan met de LGBTI-gemeenschap. Tevens bestaat er sinds 2014 een protocol voor rechters aangaande de behandeling van zaken die seksuele minderheden betreffen. U erkent dat er in Mexico City een uitgebreide wetgeving rond de bescherming van de mensenrechten van personen met een beperking en homoseksuelen aanwezig is. Hoewel u in lijn met bovenstaande analyse stelt dat de rechten van LGTBI beter gerespecteerd worden in uw woonplaats, Mexico City, ziet u in tegenstelling tot bovenstaande analyse nog veel discriminatie. Tevens meent u dat u indien u in Mexico problemen zou ervaren omwille van uw geaardheid geen bescherming zou kunnen bekomen van de Mexicaanse overheid (CGVS, p.12). U staft uw stelling door erop te wijzen dat de politie aan de kant van de Mexicaanse overheid staat (CGVS, p.12). Als u erop gewezen wordt dat juist de Mexicaanse overheid veel belang hecht aan het vrijwaren van de rechten van LGTBI antwoordt u dat er ondanks een uitgebreide wetgeving in Mexico stad bedreigingen of discriminatie mogelijk zijn, hetgeen uiteraard geen verklaring is voor uw bewering dat indien u toch met bedreigingen of discriminatie af te rekenen krijgt u geen beroep kan

doen op bescherming van de overheid. Als u dit in herinnering wordt gebracht en gevraagd wordt concreet aan te geven waarom u geen bescherming zou kunnen krijgen antwoordt u slechts vaagweg dat er nog dingen onafgewerkt zijn van de regering en staft u uw stelling door te verwijzen naar een rapport van 2010 (CGVS, p.13). Volgens u is de beschrijving in dit rapport nog steeds actueel aangezien er sindsdien geen veranderingen zijn geweest (CGVS, p.13). De toegevoegde informatie leert daarentegen dat er sinds 2010 tal van wetgevende initiatieven genomen zijn ter verbetering van de rechten van LGTBI. U hierop gewezen antwoordt u slechts laconiek dat dat kan (CGVS, p.13)."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motivering. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat hij in zijn betoog in het voorliggende verzoekschrift voorbijgaat aan zijn eigen, eerdere verklaringen. Uit deze verklaringen blijkt dat verzoeker ook zelf aangaf dat de rechten van LGTBI beter gerespecteerd worden in zijn woonplaats, Mexico-City, dat hij ervan op de hoogte was dat er in de stad uitgebreide wetgeving bestaat ter vrijwaring van de rechten van LGTBI en dat hij niet kon hardmaken dat of waarom hij in deze stad en bij eventuele problemen verstoken zou blijven van bescherming.

De door verzoeker geciteerde informatie ligt daarenboven volledig in dezelfde lijn als, stemt zelfs deels overeen met en doet bijgevolg geenszins afbreuk aan de informatie die verweerder hanteerde bij het nemen van de bestreden beslissing. Ook uit de door verzoeker geciteerde informatie blijkt dat de Mexicaanse overheid aanzienlijke inspanningen leverde en levert ter inclusie en bescherming van LGTBI, dat in Mexico in het algemeen en verzoekers woonplaats in het bijzonder de nodige wetgeving ter bescherming van LGTBI in voege is en dat, ondanks dat een deel van de maatschappij (vooral in kleinere steden en landelijke gebieden) nog conservatief is en dat homofobie, discriminatie en bepaalde feiten ten aanzien van LGTBI doorheen heel Mexico voorkomen, er de afgelopen jaren diverse positieve initiatieven plaatsvonden om hun rechten te verbeteren en dat er, mede onder invloed van de progressieve anti-discriminatiewetgeving, een mentaliteitswijziging plaatsvindt. Van de ondervraagde katholieken bleek maar liefst 87 procent ervan overtuigd te zijn dat LGTBI dezelfde rechten dienen te genieten als iedereen en steunde bovendien 59 procent het homohuwelijk. Verder worden er in meer dan 80 steden Gay Parades georganiseerd en is er een groeiende LGTBI beweging doorheen het hele land. Ook zijn er homo-clubs en -bars in de meeste steden in het land. Verder wordt in verzoekers informatie gesteld dat de wet discriminatie tegen LGTBI verbiedt en dat er in Mexico-City wetgeving in voege is die voorziet in verhoogde straffen voor haatdelicten gebaseerd op seksuele oriëntatie en gender. De overheid treedt weliswaar niet altijd daadwerkelijk en adequaat op, doch dit geldt vooral in de regio's buiten Mexico-City. In andere gevallen treedt de overheid weldegelijk op. Zo werden in Mexico-City in januari 2013 twee politieagenten gearresteerd voor het plegen van dergelijk haatdelict. Tevens blijkt uit verzoekers informatie dat aldaar diverse LGTBI-organisaties openlijk strijden voor de rechten van LGTBI. Verder blijkt hieruit dat er in Mexico-City verbetering is geboekt op het vlak van discriminatie van LGTBI, hoewel zij nog geconfronteerd kunnen worden met afwijzing vanwege familie of werkgevers. Ook wordt in de door verzoeker aangehaalde informatie duidelijk aangegeven dat Mexico-City voor LGTBI, dit in tegenstelling met andere regio's in Mexico, als veilig kan worden beschouwd. Mexico-City wordt in de informatie dan ook omschreven als 'vriendelijk' voor LGTBI. Minstens zijn er in deze stad zones die als 'gay-friendly' worden bestempeld en waar de LGTBI-gemeenschap zich veilig voelt tegen misbruik. De ngo Letra S, gebaseerd in Mexico-City, stipuleert dan ook in niet mis te verstane bewoordingen dat haatdelicten tegen LGTBI in Mexico-City nagenoeg niet voorkomen.

De Raad is gelet op het voorgaande van oordeel dat uit het geheel van de voorliggende informatie geenszins kan worden afgeleid dat de situatie aldaar van dergelijke aard is dat het loutere gegeven een homoseksueel te zijn en aanwezig te zijn in Mexico-City zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Verzoeker dient het bestaan van dergelijke vrees ten gevolge van zijn geaardheid aldus *in concreto* aannemelijk te maken en aan te tonen en kan hiertoe in het geheel niet volstaan met een verwijzing naar de voormelde, algemene informatie.

Verzoeker laat de bestreden beslissing echter volledig onverlet waar hierin op uitgebreide, gedetailleerde en pertinente wijze wordt uiteengezet dat en waarom de door hem aangehaalde, individuele redenen waarom hij in zijn land en regio van herkomst vervolging stelt te vrezen, niet kunnen volstaan om aan te tonen dat nood zou hebben aan internationale bescherming.

De motieven die in dit kader in de bestreden beslissing zijn opgenomen luiden als volgt:

"Wat betreft uw vrees voor uw familieleden indien zij zouden ontdekken dat u homoseksueel bent moet er vastgesteld worden dat uw verklaringen niet kunnen overtuigen. Tijdens uw persoonlijk onderhoud oppert u dat uw familie veel macho's bevat die zich tegen homoseksuelen kanten. U denkt dat als ze

zouden weten dat u homoseksueel bent ze u zouden afwijzen en u gelooft dat uw vader in staat is u te slaan, te beledigen en u het huis uit te zetten (CGVS, p.6). U gevraagd waarom u denkt dat uw vader zo zou reageren antwoordt u dat uw vader vaak ruzie maakte met uw moeder en zijn nieuwe vrouw (CGVS, p.6). Dat u geen andere aanwijzingen heeft voor de door u beschreven reactie van uw vader op het nieuws van uw geaardheid dan uw verwijzing naar de ruzies die hij maakte met zijn echtgenotes maakt de aangegeven reactie tot een loutere hypothese. Dat uw andere familieleden u niet zouden aanvaarden als homoseksueel en u zouden afwijzen is op zich onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen beschouwen als vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien doen meerdere van uw verklaringen twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw asielmotief. Zo valt het op dat u geen coherente verklaringen aflegt over de contacten die u heeft met uw familieleden. Over uw tantes zegt u dat u met hen in Mexico geen contact had omdat u hen niet vertrouwt (CGVS, p.3). Met uw vader heeft u evenmin een goede band. Zo kreeg u in Mexico geen hulp van uw vader omdat hij nooit een goede of verantwoordelijke vader was (CGVS, p.14). Uw vertroebelde band met uw familieleden indachtig is het vreemd dat uw tantes u hielpen toen u leermoeilijkheden had op school en dat deze tantes hoewel u met hen geen contact had in Mexico wel uw vrienden zijn op Facebook en ze goedkeurende commentaren op uw pagina achterlieten (CGVS, p.7,12). Wanneer u erop gewezen wordt dat uw vader ondanks jullie moeilijke relatie een van de drie personen is waarmee u vanuit het gesloten centrum contact heeft ontkent u eerst dat u met hem vanuit België contact heeft (CGVS, p.2,14). Slechts wanneer u uw eerdere uitspraak in herinnering wordt gebracht erkent u met uw vader contact te hebben maar beweert u dat u hem enkel contacteerde om hem te laten weten dat u nog leefde (CGVS, p.14). Dat u de werkelijke omvang van uw contacten met uw familieleden, die u de waarheid over uw geaardheid niet durft toe te vertrouwen, tracht te verbergen doet ernstig twijfelen aan uw vrees voor vervolging door hen. Tenslotte slaagt u uw these dat buiten uw nicht niemand van uw familie op de hoogte is van uw geaardheid plausibel voor te stellen. Hoewel u op Facebook bevriend bent met meerdere homo's die hun geaardheid op facebook niet verbergen en die amoureuus getinte boodschappen op uw pagina achterlieten zouden uw familieleden waarmee u bevriend bent op Facebook hieruit geen conclusies getrokken hebben over uw geaardheid (CGVS, p.13). Wanneer u op deze verwonderlijke situatie gewezen wordt stelt u eerst dat u uw instellingen zo afgesteld hebt dat uw familieleden uw "Facebookwall" niet kunnen zien (CGVS, p.13). Aangezien uw familieleden uw foto's op uw "wall" becommentariëren kan er aan uw uitleg geen enkel geloof worden gehecht. Nadat u zelf toegeeft dat uw uitleg verzonnen is oppert u als excuus dat ze niet weten dat u een relatie had hetgeen geen enkele verklaring kan zijn voor uw bewering dat uw familieleden ondanks uw Facebookactiviteiten geheel onwetend bleven over uw geaardheid (CGVS, p.13). De vaststelling dat u onwaarheden inroept om een vreemde situatie te verklaren schaadt sterk uw geloofwaardigheid. Het is eveneens verwonderlijk dat u beweert dat u op uw school, op uw werk en in de Furry-gemeenschap gepest werd omwille van uw geaardheid en dat u doodsb bedreigingen kreeg van de vader en de vriend van A. (...) omwille van uw homoseksuele relatie maar dat uw familieleden al die jaren niets over uw geaardheid vernamen (CGVS, p.6,7,8,9). Verder moet erop gewezen worden dat de bewoordingen die u in uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken gebruikte moeilijk in overeenstemming te brengen zijn met uw these dat op uw nicht na uw familie niet op de hoogte is van uw geaardheid. Daar vertelt u dat u de schande van de familie bent en dat ze u niet toestonden een homopartner te hebben (CGVS vragenlijst punt 5). Uit deze bewoordingen kan niet afgeleid worden dat uw familie niet op de hoogte was van uw geaardheid, zoals u beweert. Tot slot is het verwonderlijk dat u in de twee brieven die u het CGVS zond na uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken u uw vrees voor uw familie niet ter sprake bracht. Nochtans geeft u in deze brieven een opsomming van de motieven waarop uw verzoek om internationale bescherming steunt. Dat u in deze brieven de vrees voor uw familie niet aanhaalt is dan ook eigenaardig. Gezien bovenstaande vaststellingen kan er niet aangenomen worden dat u omwille van de reactie van uw familie op uw geaardheid een gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou kennen bij terugkeer naar Mexico.

Uw vrees om in Mexico doodsb bedreigingen te ontvangen indien u een toekomstige relatie met een man niet zou verbergen steunt u op uw ervaringen met de vader en een vriend van A. (...) (CGVS, p.8). U verklaart dat u omwille van de relatie die u met A. (...) had begin januari 2016 door de vader van A. (...) en begin 2018 door T. (...), een vriend van A. (...), bedreigd werd (CGVS, p.8). Dit asielmotief bracht u evenwel niet aan tijdens uw interview bij de DVZ. Als verklaring voor deze omissie zegt u dat het interview bij de DVZ heel kort was en u getracht heeft het belangrijkste te vermelden (CGVS, p.2). Hoewel er van u tijdens het interview van de DVZ inderdaad een beknopte weergave werd verlangd werd u niettemin om een overzicht van alle feiten gevraagd die tot uw vlucht uit Mexico hebben geleid. Dat u de doodsb bedreigingen niet ter sprake brengt hoewel u naar eigen zeggen trachtte het belangrijkste te vermelden doet het geloof in uw conflict met de vader en de vriend van A. (...) geen goed. Te meer u ook in uw eerste brief waarin u niet minder dan vijf bedenkingen voor uw verzoek grondig uitwerkt geen melding maakt van A. (...) of de problemen die u met zijn vader en vriend

ondervond. Daarenboven legt u over uw contacten met T. (...), de vriend van A. (...), bevreemdende verklaringen af. U beweert dat T. (...) u aan het begin van 2018 met een doodsb bedreiging succesvol onder druk zette om uw relatie met A. (...) stop te zetten. Deze bedreiging ontving u via Facebookmessenger en via gmail (CGVS, p.9). Nadat u begin 2018 de relatie en het contact met A. (...) verbrak nam T. (...) geen contact meer met u op (CGVS, p.9). Het is dan ook erg vreemd dat u nadien zelf contact opnam met T. (...). U vertelt dat u zich nadat u uw relatie verbrak zorgen maakte over A. (...) en in december van 2018 aan T. (...) vroeg hoe het met A. (...) ging (CGVS, p.10). Dat u uitgerekend de man die jullie geaardheid verwierp en jullie beiden met de dood bedreigde vraagt hoe het met uw ex-partner gaat kan enkel bevreemdend genoemd worden (CGVS, p.9). U verklaart u opmerkelijke demarche door de uitleg dat zijn vriend T. (...) de enige mogelijkheid was om iets van A. (...) te weten te komen omdat u het telefoonnummer van A. (...) kwijt was en hij geen facebookaccount had (CGVS, p.10). Dat een relatie van vier jaar u geen andere contactmogelijkheden of wederzijdse vrienden zou hebben gelaten kan niet aanvaard worden. Bovendien blijkt uw bewering dat A. (...) geen facebookaccount heeft niet te kloppen. U geeft eerst zelf toe dat A. (...) een tijdje een facebookaccount had maar dat hij er niet echt in geïnteresseerd was. Over zijn gebruikersnaam op Facebook bent u niet zeker. U denkt dat hij misschien terug te vinden is onder de naam "J.Q. (...)" (CGVS, p.10). Uit de screenshot van uw gesprek met T. (...) op 21 december 2018 blijkt dat u acht dagen eerder een gesprek had met een zekere S.T. (...). Aangezien u in uw tweede brief aangeeft dat A. (...) ook bekend is onder de alias S.T. (...) moet er andermaal besloten worden dat u de werkelijke toedracht van uw contacten met T. (...) niet prijs wilt geven. Hoe dan ook moet er vastgesteld worden dat hoewel u beweert dat u onder andere via messenger bedreigd werd door T. (...) u deze bedreigingen niet neerlegt. Van deze bedreigingen nam u screenshots die u bewaarde in uw Hangoutsaccount (CGVS, p.9,10). Aangezien uit de neergelegde stukken blijkt dat u toegang heeft tot tal van Messengergesprekken van 2018 en 2019 mag het verbazen dat u hoewel u zich bewust was van het belang van de bedreigingen van T. (...) u juist deze niet in uw Facebookaccount heeft kunnen bewaren. Uit het enige fragment van een gesprek met T. (...) dat u wel kan neerleggen, namelijk dat op 21 december 2018, blijkt volgens u hoe hij u en A. (...) afkeurt omdat jullie homo zijn. Uit een vertaling van dit fragment valt deze afkeuring evenwel geenszins op te maken (CGVS, p.5,15). Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat er aan de bedreigingen die u ontvangen zou hebben uit de omgeving van uw vroegere partner geen geloof kan worden gehecht. U maakt dan ook niet aannemelijk dat u gelijkaardige problemen zou kennen bij terugkeer naar Mexico.

U geeft eveneens aan dat u bij terugkeer naar Mexico vreest om een seksueel overdraagbare ziekte op te lopen. Ter staving van deze vrees stelt u dat er in Mexico mensen rondlopen die anderen trachten te verleiden tot het hebben van onbeschermd seks terwijl ze weten dat ze soa's hebben (CGVS, p.10). U geeft aan dat het een fenomeen was dat ook binnen de Furry-gemeenschap leefde (CGVS, p.5). Ter staving van uw stelling legt u een screenshot van een gesprek binnen de Furry-Facebookgroep neer. Volgens u waarschuwen ze in het uittreksel voor mensen die anderen bewust besmetten (CGVS, p.5). In werkelijkheid staat er in het door u aangeduide stuk slechts te lezen: "dit is het deel van Fantom Furry dat mij kanker en aids geeft, al de rest vind ik tof" (CGVS, p.6). Aangezien kanker geen seksueel overdraagbare ziekte is kan uit dit fragment niet afgeleid worden dat de schrijver voor de gevaren van onbeschermd seks waarschuwt. Verder schrijft u in uw tweede brief dat er in uw vroegere vriendenkring een man was die ondanks zijn soa onbeschermd seks met u probeerde te hebben, evenwel zonder succes. Als u gevraagd wordt waarom u denkt dat u bij terugkeer naar Mexico een soa zou oplopen slaagt u er niet in deze vrees te concretiseren. U verwijst in het algemeen naar de rosse buurt waar mensen eropuit zijn anderen te besmetten door middel van seks of spuiten (CGVS, p.10,11). Uw onvermogen om aan te tonen dat het risico om besmet te geraken verbonden is aan uw persoon doet daartegen besluiten dat uw kans om besmet te geraken afhankelijk is van uw persoonlijk gedrag, met name de mate waarin u onbeschermd seks heeft, u tweedehands drugsspijten gebruikt of u zich in de rosse buurt begeeft. Aangezien uit uw verklaringen blijkt dat u zich bewust bent van het gevaar dat het beschreven gedrag inhoudt kan er redelijkerwijs aangenomen worden dat u deze risico's uit de weg zal gaan.

Voorts geeft u aan dat u denkt dat u bij terugkeer naar Mexico omwille van uw geaardheid gediscrimineerd gaat worden en omwille van uw fysieke beperking gediscrimineerd en onmenselijk behandeld gaat worden. Uw vrees om gediscrimineerd te worden steunt op de discriminatie die u in het verleden kende. Op school, op het werk en in de Furry-gemeenschap werd u gediscrimineerd omwille van uw homoseksualiteit, zo zegt u (CGVS, p.6). De discriminatie waarmee u op school af te rekenen kreeg komt volgens uw eerste schriftelijke verklaring neer op pesterijen van uw medeleerlingen die een hoogtepunt kenden toen ze boodschappen over u op de muren van de wc en het klaslokaal schreven. Deze pesterijen die u als kind door het toedoen van andere kinderen kende kunnen niet beschouwd worden als een daadwerkelijke indicatie dat u bij terugkeer naar Mexico in die mate gediscrimineerd zou worden dat u reële schade zou lopen. De discriminatie op de werkvloer waarnaar u verwijst kan

eveneens gelijkgesteld worden met pesterijen. Eén bepaalde collega riep tegen u in een verwijzing naar uw auditieve beperking, maakte pesterige grappen, deed vrouwelijke danspasjes, noemde u een nietsnut en liet u al het werk doen (CGVS, p.7). Bij uw bazin kon u niet terecht en ook van uw andere collega's ontving u geen steun, zo zegt u (CGVS, p.7). U vertelt dat u de passieve houding van de andere collega's ervaarde als steun aan het pestgedrag en dat u slechts één vriendin had op het werk (CGVS, p.7). Hoewel u ook de houding van op een na al uw andere collega's als pestgedrag ervaarde verhinderde dit vreemd genoeg niet dat u hen als Facebookvrienden had (CGVS, p.7). Daar u dit pestgedrag voorstelt als ingrijpend en u vanaf het begin van uw indiensttreding door die ene collega gepest werd mag het ook verbazen dat u twee jaar lang, tot vlak voor uw vertrek naar België, in de supermarkt bleef werken (CGVS, p.3). Hoewel u beweert dat u heel vaak aan het pestgedrag probeerde te ontsnappen door elders te solliciteren blijkt u gedurende die twee jaar maar op drie andere plaatsen gesolliciteerd te hebben (CGVS, p.7,13). Deze vaststellingen doen ernstig twijfelen aan de intensiteit en bijgevolg aan de impact die het pestgedrag van een van uw collega's op u heeft gehad. Tenslotte werpt u op dat u binnen de Furrygemeenschap omwille van uw geaardheid het doelwit was van seksueel getinte pesterijen. U somt vijf personen op die u eerst als uw vrienden beschouwde maar waarmee u na 2016 elk contact verbrak omwille van hun pestgedrag (CGVS, p.14). Hoewel u expliciet bevestigt dat u na 2016 geen contact meer had met deze vroegere vrienden blijkt dit allerm minst uit jullie gedrag op Facebook. Zo gaf A.G.V. (...), één van uw ex-vrienden, u in januari 2018 een positieve commentaar op Facebook, waarvoor u hem bedankte. Met M.A. (...), een andere vroegere vriend, wisselde u in 2018 en 2019 meerdere likes uit. Als u gewezen wordt op de wederzijdse vriendschappelijke commentaren en de conclusie dat hieruit geen conflict afgeleid kan worden kan u er geen verklaringen voor aandragen (CGVS, p.14). Opnieuw moet er besloten worden dat u geen correcte voorstelling geeft van de zogenaamde pesterijen die u ondergaan zou hebben. Hoewel het CGVS aanneemt dat u in het verleden negatieve reacties ontving omwille van uw geaardheid kan er uit uw verklaringen allerm minst opgemaakt worden dat u in die mate het doelwit van pesterijen of zoals u het noemt van discriminatie was dat u bij terugkeer naar Mexico een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Tenslotte werpt u op dat u omwille van uw spraak- en gehoorstoornis gediscrimineerd en onmenselijk behandeld zal worden. U vreest dat u op het werk als minderwaardig zou worden beschouwd, op straat vreemd zou worden aangekeken en minder kans heeft om de universiteit binnen te geraken (CGVS, p.11). Als u gevraagd wordt te verduidelijken waarom u denkt dat u op het werk als minderwaardig zou worden beschouwd omwille van uw fysieke beperking verwijst u naar uw school waar ze vonden dat u niet hetzelfde aankon als anderen. Vreemd genoeg stemt u in met die analyse en verwijst u als oorzaak daarvoor naar uw cognitieve beperking waardoor u de leercapaciteit van iemand die twee jaar jonger is heeft (CGVS, p.11). Als u opnieuw gevraagd wordt waarom u zegt dat u op school omwille van uw auditieve beperking als minderwaardig wordt beschouwd kan u uw stelling niet verder uiteenzetten. Wel kan u als u andermaal gevraagd wordt waarom u in Mexico op de arbeidsmarkt als minderwaardig zou worden beschouwd omwille van uw fysieke beperking uitleggen dat u in de supermarkt de bijnaam de fransman kreeg omdat u de letter r moeilijk kan uitspreken (CGVS, p.11). Het krijgen van een bijnaam kan bezwaarlijk gelijk worden gesteld aan vervolging of ernstige schade. Dat u er niet in slaagde om toegelaten te worden aan de universiteit kan evenmin beschouwd worden als een vorm van discriminatie omwille van uw spraaken gehoorstoornis. U slaagt er immers niet in te verduidelijken waarom u niet zou toegelaten worden omwille van uw stoornis. U stelt dat u door uw auditieve beperking niet hetzelfde niveau aan zou kunnen als uw medestudenten en u verwijst in een adem naar uw leermoeilijkheden waardoor u de universitaire studies niet aan zou kunnen (CGVS, p.11). Aangezien u zelf aangeeft dat niet over de capaciteiten beschikt om een universitaire carrière met succes te doorlopen kan niet aanvaard worden dat discriminatie omwille van uw fysieke beperking u verhinderde universitaire studies aan te vatten. Tot slot geeft u aan dat er op school grappen werden gemaakt omwille van uw hoorapparaat en dat u om diezelfde reden op straat vreemd bekeken werd (CGVS, p.11). Hoewel het begrijpelijk is dat u deze reacties onaangenaam vond kunnen de grappen op school of de vreemde blikken op school geen indicatie vormen dat u omwille van de reactie van derden op uw hoorapparaat ernstige schade zou lopen."

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht worden, gezien verzoeker deze op generlei wijze aanvecht of betwist, integraal door de Raad overgenomen.

De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen, pertinente en terecht redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Verzoeker kan met zijn verwijzing naar een arrest dat de Raad in het verleden velde ten aanzien van een Venezolaan evenmin afbreuk doen aan het voorgaande. Dit arrest heeft namelijk betrekking op de onderdaan van een ander land dan het land waarvan verzoeker afkomstig is, is gebaseerd op informatie die eigen is aan dit land en houdt daarbij expliciet rekening met de economische omstandigheden en de veiligheidssituatie aldaar. Dient voorts te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad heeft geen precedentwaarde en ieder verzoek om internationale bescherming moet afzonderlijk en op individuele wijze worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert verder geen betoog omtrent de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hij betwist de inhoud van de bestreden beslissing niet waar gesteld wordt:

“Betreffende de algemene veiligheidssituatie in Mexico kan, overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Mexico het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenschappelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes, maar ook corrupte overheden kunnen betrokken zijn. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Mexico is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat jaarlijks miljoenen Mexicanen zowel naar het buitenland als binnen Mexico reizen en dat Mexico een belangrijke toeristische bestemming is voor miljoenen toeristen. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Mexico actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Evenmin reikt hij enige informatie aan waaruit zou kunnen blijken dat de situatie in zijn lande en regio van herkomst van zulke aard zou zijn dat deze beantwoordt aan de criteria bepaald in het voormelde artikel. Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voorgaande niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS